

Sint-Petrus en H. Bernadette

Contactblad van de R.K. geloofsgemeenschap voor Oirschot en Spoordonk
van de parochie Sint-Odulphus van Brabant

DECEMBER 2016

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

Gouden Dameskoor

Op 12 november vierde het Dameskoor van de St. Petrusbasiliek haar vijftigjarig bestaan. Onder leiding van dirigente Marie Noyen en organist Bert Smetsers begon het koor in 1966 met het zingen van uitvaarten, huwelijken, jubilea en weekenddiensten. Tot op de dag van van-

daag vormt het koor een vaste, vertrouwde waarde in de liturgie. Daarom werd er een feestelijk uitstapje gemaakt naar Asten, waar na een Brabantse koffietafel een bezoek werd gebracht aan het Klokkenmuseum, waar het koor genoot van een prachtige rondleiding. 's Avonds werd er natuurlijk een feestelijke viering verzorgd in een drukbezochte kapel van Sint Joris. Daarbij werden drie jubilarissen gehuldigd: Zus van Kemenade en Jo van Genechten kregen de zilveren speld van de Sint-Gregoriusvereniging vanwege hun 25-jarig lidmaatschap en Nelleke Jansen werd met robijn onderscheiden vanwege haar 40-jarig lidmaatschap. Zij ontvingen de onderscheiding uit handen van pastoor Spijkers en de bijbehorende oorkonde van pastor van Nunen, en een prachtige bos bloemen van voorzitter Wilma van den Boomen. Nel van Nunen, met 48 jaar lidmaatschap het 'langst lid' van het koor, kreeg van pastoor Spijkers als verrassing een Astens miniatuurklokje overhandigd.

De jubileumviering werd afgesloten met een heerlijk culinair samenzijn in Hof van Solms. We wensen de dames en dirigent Gerard Hafkenscheid van harte proficiat met dit jubileum en hopen, dat hun gezangen en muziek tot in lengte van jaren mogen blijven klinken als een klok in kerk en kapel!

Vastenactie 2017

Afgelopen jaar hebben we in de parochie St. Odulphus van Brabant actie gevoerd voor 4 projecten in Brazilië, waar Oirschottenaren een binding mee hebben. Volgend jaar, 2017, staat weer in het teken van een landelijk vastenproject. Dat wordt campagneproject El Salvador. Dit land ligt in Midden-Amerika en het heeft een prachtige natuur. Het is een vruchtbaar land en mensen die een tuin hebben, proberen vaak wat groente of fruit te verbouwen. Toch heeft het land ook minder mooie aspecten. Bijvoorbeeld geldt dat voor Poptlan, een wijk van San Salvador, de hoofdstad van El Salvador. Het leven in een grote stad is voor kinderen best gevaarlijk. Er rijdt bijvoorbeeld veel verkeer en er zijn veel vrachtwagens en grote bussen. Die geven vieze uitlaatgassen, dus het stinkt hier en daar heel erg als je op drukke plekken bent. Niet zo goed voor je gezondheid dus. De chauffeurs houden zich ook niet altijd even netjes aan de verkeersregels zoals we dat in Nederland gewend zijn, dus je moet goed opletten op straat.

In sommige wijken moeten de mensen nog meer opletten: daar zijn drugsbendes actief. Die vechten vaak met elkaar, bijvoorbeeld over wie er de baas is in een bepaalde straat. In de wijk Poptlan is het zelfs erg ingewikkeld, omdat er drie bendes zijn. Die vechten regelmatig met elkaar én met de politie. Daarom moeten de kinderen in Poptlan extra voorzichtig zijn op straat en veel ouders hebben zelfs liever niet dat hun kinderen op straat spelen.

De zusters van de Beschermengel hebben in Poptlan een jeugdhuis opgericht. Iedereen weet dat dit jeugdhuis van de zusters is en de kinderen kunnen hier dus veilig komen om te spelen en om lessen te volgen. Dat varieert van dansen en muziek tot sporten, maar de kinderen leren er ook hoe ze ruzies en meningsverschillen kunnen oplossen zonder met elkaar te vechten of te schelden.

Deze zusters willen het jeugdhuis graag uitbreiden met extra activiteiten, maar daar is geld voor nodig. Daarom vragen ze onze hulp! Wat vragen de zusters, namens de kinderen in Poptlan? Een speeltuin, waar de jongste kinderen veilig kunnen spelen. De toestellen worden gemaakt van oude, gerecyclede materialen. Een moestuin, waar de kinderen groente en fruit leren verbouwen. Ze kunnen hun nieuwe kennis dan ook overdragen aan hun ouders. Deze 'stedelijke moestuin' zal beplant worden met groenten en traditionele gewassen. Zo kunnen de kinderen ook een maaltijd krijgen in het jeugdhuis en met een gevulde maag naar huis gaan. Een tuinman komt de zusters en de kinderen vijf maanden helpen.

Bovenstaande project gaan we komend jaar ondersteunen. U gaat er zeker méér van horen, maar dan weet u alvast waar we ons in de veertigdagentijd van 2017 hard voor maken.

*Namens de werkgroep Kerk en Wereld,
Christianne van de Wal.*

Gouden jubilaris bij de Cantorij

Op zondag 20 november werd Annie Teerhöfer na de viering van half elf door Pastor van Nunen, vanwege het feit dat zij al 50 jaar als sopraan aan de Cantorij van St. Pieter verbonden is geweest, in de bloemen gezet.

Namens het koor kreeg zij een bos bloemen en van de parochie ontving zij de Parochie Oorkonde en een gouden hanger uitgereikt.

Annie, namens de redactie van het Contactblad, van harte gefeliciteerd met dit prachtige jubileum.

Jan van Hersel 80 jaar koorzanger

Anno 1936 werd Jan lid van het koor in Spoordonk. Je moest 12 jaar zijn om bij het koor te mogen, maar voor Jan werd een uitzondering gemaakt en al op 11-jarige leeftijd mocht hij gaan zingen in het knapenkoor van Spoordonk. Later kwam hij bij het groot koor en in totaal is hij dus 80 jaar koorzanger. Al die jaren kwam hij trouw naar de repetitie en zong hij velen jaren samen met zijn echtgenote Anneke het hoogste lied in het Spoordonks gemengd koor. Bij het 70-jarig bestaan van de H. Bernadettekerk ontving hij een pauselijke onderscheiding voor 70 jaar lidmaatschap van het koor. Samen met Anneke nam hij die in ontvangst. De Spoordonkse gemeenschap dankt Jan voor de vele keren dat hij als koorzanger aanwezig was bij feestelijke maar ook droevige momenten in de Bernadettekerk.

Jan en Anneke van Hersel bij zijn zeventigjarig jubileum in 2006

29 jaar lidmaatschap Ziekenbezoekgroep Spoordonk

Na 29 jaar neemt Betsie van Rooy-Hoppenbrouwers afscheid van de Ziekenbezoekgroep Spoordonk.

Hiervoor heeft zij door Pastoor Spijkers het Bernadettespeldje opgespeld gekregen. Betsie, hartelijk bedankt.

Buitengewoon

Het lijkt zo heel gewoon, een man, een vrouw, hun Zoon; toch – wereldwijd wordt gevierd dat dit Kind ons leven siert: met hoop, met geloof of kracht, met liefde die de pijn verzacht. Met Kerstmis staan we extra stil bij hen voor wie het niet zo wil, bij de zieke, in ieder continent, bij de mens die geen warmte kent, bij de weduwe, weduwnaar, wees, bij wie bevangen is door vrees. Wij, die met hen allen zijn begaan, laat ons de kerstboodschap verstaan.
Christianne van de Wal

De 4de adventsviering met boeteviering op 22 december

In Oirschot en Spoordonk volgen we in de advent een cyclus van vier vieringen. In elke viering wordt er aandacht besteed aan de opbouw van de kerststal, en aan een gebed en een adventslied waarin die opbouw van de kerststal wordt verwoord.

De vierde zondag van de Advent is 18 december, en dan gaat Mgr. de Korte, de bisschop van ons bisdom, t.g.v. het 80-jarig bestaan van de kerk voor in de eucharistieviering in Spoordonk, voor alle parochianen van Spoordonk én Oirschot. Daarom vervalt in dit weekend de vierde viering van de genoemde cyclus, die eigenlijk ook een boeteviering is.

Om deze viering toch uit te voeren, verplaatsen we deze naar donderdag 22 december, om 19.00 uur, in de kapel van St. Joris. U bent van harte welkom in deze viering, waarin pastoor Spijkers zal voorgaan.

Familieberichten

DOPELINGEN
SINT-PETRUS en
H. BERNADETTE

11 september:
Wout van Gils.

11 september:
Lisa van Krieken.

Bernadettekerk in beeld

Kijkt U eens op de nieuwe website van www.hartvanspoordonk.nl en bekijk het prachtige filmpje dat gemaakt is van de H. Bernadettekerk

11 september:
Julia van Krieken.

25 september:
Luca Jacobs.

20 november:
Joep van Veghel.

18 september:
Dion Klaassen.

02 oktober:
Djim Smulders.

20 november:
Lucas Bierkens.

25 september:
Adali-Anniel.

02 oktober:
Senn van Hove.

20 november:
Nick Bierkens..

25 september:
Joep Beekmans.

23 oktober:
Yara van Nostrum.

27 november:
Levy Witlox .

OVERLEDENEN H. BERNADETTE

12-11-2016 Jan van de Loo, 80 jaar. echtgenoot van Zus van de Loo.

Jan is geboren in Best en groeide op in het gezin van de Loo, dat door velen beter gekend wordt als “de Sneijer”. In 1959 trouwde hij met Zus van de Loo en ze kregen samen drie dochters. Jan heeft altijd hard gewerkt voor zijn gezin. Hij hield van dieren en de natuur. Aan het Lieveld had hij de ruimte om met zijn liefhebberijen bezig te zijn. Vaak zag je Jan fietsen in zijn overall met schoffel achterop. Menige tuin werd door hem keurig onderhouden en hij was altijd in voor ’n praatje. Naast tuinieren en het buurten was ook de mondharmonicaclub van grote betekenis voor Jan. We mogen dankbaar zijn voor zoveel vriendschap, goedheid en eenvoud, verbondenheid en liefde. Zo heeft Jan tijdens zijn leven al een stukje hemel op aarde laten zien. We geloven dat God hem nu thuis mag brengen voorgoed in het onvergankelijk vaderhuis.

OVERLEDENEN SINT-PETRUS

14-08 2016 Frans van Kessel, 85 jaar echtgenoot van Doortje Klerkx

Frans is geboren in een molenaarsgezin in Oirschot, waar hij zijn leven lang zou wonen. De belangstelling en liefde voor molens is hem altijd bijgebleven. Samen met zijn vrouw kreeg hij twee kinderen en zijn kleinkinderen waren zijn grote trots. Frans was een “mensenmens”, een echte gezelschapsmens die genoot van het bezoek van familie, vrienden en kennissen. Ook de fietstochtjes met de terrasjes vond hij gezellig tot het niet meer ging. De laatste maanden stonden in het teken van ziek zijn. Hij voelde zich vaak beroerd en lag dikwijls in het ziekenhuis. Tot het laatst heeft hij alle kansen op verbetering aangegrepen, hoop gehouden en gevochten om het leven vast te houden tot het genoeg was en hij na een ‘goede dag’ vertrok.

16-08-2016 Stina Maas, 95 jaar weduwe van Jan Smetsers

Stina en Jan trouwden in 1945 en trokken in bij opa en oma Smetsers. Later verhuisden ze naar de Vier Uitersten, waar Stina haar steentje bijdroeg aan het autobekleedbedrijf van haar man. Samen met de kinderen maakte ze uitstapjes naar opa en oma in Valkenswaard en naar de dierentuin in Tilburg. Ook gingen ze op woensdagmiddag samen naar de “ronde manege” over het kanaal. Toen er een auto kwam werden er regelmatig tochtjes gemaakt. Haar kinderen en kleinkinderen waren haar trots en rijkdom. Nadat haar man overleden was, ging ze nergens meer heen en was ze het liefste thuis. Haar vaste gezegde was: “er is niemand die zo’n mooi leven heeft gehad als ik”. Zij is in het ziekenhuis rustig ingeslapen. Moge zij rusten in vrede.

17-08-2016 Maarten Roozen, 48 jaar echtgenoot van Desiree van Zanten

Maarten en Desiree waren de ouders van twee kinderen, op wie hij trots was. Hij was inkoper en distributeur van bloemen en planten en de zonnebloem was zijn lievelingsbloem. Hij had een grote kring van vrienden om zich heen, die samen met Desiree om beurten voor hem zorgden in zijn ziekteperiode. Twee jaar geleden kreeg Maarten een epileptische aanval in het bijzijn van zijn gezin. Daarna volgden veel onderzoeken en daaruit bleek de aanval een signaal te zijn van een hersentumor. Er zijn hoopvolle tijden geweest, maar al gauw bleek dat er niets meer aan te doen was. Hij werd alsmat zieker en om Desiree te ontlasten is hij naar het ‘bijna-thuis’ huis gegaan, als eerste gast samen met zijn gezin. Hij werd daar een paar dagen goed verzorgd en is daar overleden. Hij zal zeer gemist worden.

23-08-2016 Lauran Blommerde, 82 jaar echtgenoot van Bep Huijskens

Lauran voelde zich verbonden met onze geloofsgemeenschap en was tot zijn ziekte iedere dinsdagmorgen als vrijwilliger op het parochiesecretariaat. Doorzettingsvermogen en eerlijkheid waren kenmerkend voor hem. Hij was als administrateur verantwoordelijk voor de financiën van de scholen. Ook heeft hij zich jarenlang ingezet als penningmeester/secretaris voor de bridgeclub. Het bridgen was een grote hobby. Voor zijn kinderen was hij liefdevol en zorgzaam, maar ook kritisch op zijn tijd. Er was betrokkenheid en verbondenheid. Hij was trots op zijn kleinkinderen en was blij als hij ze zag. Hij was een gezelligheidsmens en had graag mensen om zich heen. Vriendschappen waren voor het leven. Nadat hij in 1997 vier bypasses kreeg werd er in 2007 een grote tumor in zijn hersenen gevonden, wat gepaard ging met hevige epileptische aanvallen. Hij werd geopereerd, wat tot gevolg had dat hij aan de rechterkant verlamd werd. Na een half jaar revalidatie op Dommelhoef mocht hij naar huis waar de nodige aanpassingen gemaakt waren. Ondanks zijn vele beperkingen kon hij van kleine dingen genieten. Met zijn scootmobiel trok hij er op uit en kwam stevast uit bij de H. Eik, bij de ‘moeder’ in wie hij veel vertrouwen had. Vanaf april kon hij niet meer thuis zijn en ging hij naar hospice Acacia in Boxtel, waar hij een geweldige verpleging genoot. Praten ging bijna niet meer, maar hij genoot met een glimlach op zijn gezicht van elk bezoekje van zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

27-08-2016 Jan van den Biggelaar, 85 jaar echtgenoot van Mien van Aarle

Jan was een ‘mensenmens’, altijd tijd voor een praatje en hij kon goed luisteren. Jan en zijn vrouw hadden drie kinderen. Hij was een betrokken vader en een super opa voor de kleinkinderen. Hij was meubelmaker en besteedde thuis veel tijd aan de tuin en kluste in zijn ‘hok’. Hij hield van de natuur. Na vele jaren in de Pallande gewoond te hebben, verhuisden ze naar de Kremerstraat. Hij was recht door zee en alles was bespreekbaar: ‘doe maar gewoon, dan is het altijd goed’ was zijn

motto. De spelbreker in dit alles was zijn gezondheid, iedere keer een stapje terug. Maar hij zag altijd weer het positieve en ging met zijn beperkingen toch weer verder. Hij zal door velen erg gemist worden.

31-08-2016 Marietje van de Sande, 84 jaar
weduwe van Piet van den Biggelaar

Marietje was een eenvoudige vrouw, zonder poespas. Ze werd in 1971 weduwe en had toen een gezin van zes opgroeiende kinderen. Voor hen moest ze verder en omgekeerd gaven de kinderen haar kracht. Ze had een sterke band met de familie en ook in de buurt was ze zeer geliefd. Ze volgde haar kinderen in hun leven naar volwassenheid en was altijd vol belangstelling. De kleinkinderen waren haar grote rijkdom en trots. Wekelijks fietste ze naar de H. Eik om te bidden en een kaarsje op te steken. Ze is onverwachts van ons heen gegaan.

15-09-2016 Cees Bierkens, 67 jaar
partner van Henny van Grinsven

Cees was een eenvoudige, zorgzame man. In zijn jonge jaren werkte hij in de bouw. In zijn diensttijd ging hij regelmatig een pilsje drinken in café “t Zand”. Daar was hij kind aan huis en na een tijd daar gewerkt te hebben nam hij het café over en kon hij de Brabantse gastvrijheid beoefenen. In die tijd leerde hij Henny kennen, er bloeide liefde op en samen met haar en de kinderen mocht hij het gezinsleven ervaren. Hij had geen hobby's maar keek uit naar de jaarlijkse wintersportvakantie. Cees was een gezelligheidsmens, hij genoot van het samenzijn met zijn gezin en de kleinkinderen. Na zijn werk bij 't Zand vond hij een nieuwe baan als taxichauffeur, wat hij met veel plezier uitvoerde. De laatste tijd werd zijn gezondheid minder en na een korte, hevige ziekteperiode is hij in het bijzijn van zijn naasten van ons heen gegaan.

19-09-2016 Wim Ketelaars, 94 jaar
weduwnaar van Jans van Kessel

Wim was een lieve vader, schoonvader en opa. In zijn werkzame leven had hij een sloopbedrijf en werkte hij in de bouw. Ook maakte hij graag meubels en keukens. Hij hield van vissen en zat 's morgens al vroeg aan het kanaal. Ook fietste hij graag en keek naar het wielrennen op de tv. Na het overlijden van zijn vrouw ging hij bij zijn zoon en kleinzoon wonen. In 1999 leerde hij Joke kennen en zij is een hele goede vriendin geweest. Na een tijdelijke opvang in het verpleeghuis in Goirle is hij verhuisd naar 'de Floriaan' in Bladel. Daar kreeg hij dagelijks bezoek van Joke en haar dochter. Ook zijn dochter Saskia, zijn oogappeltje, kwam regelmatig over. Hij keek altijd uit naar het bezoek en stond hen altijd aan de deur op te wachten met een glimlach. Hij is in Oirschot begraven bij zijn vrouw en zoon en is op die manier weer samen met hen.

26-09-2016 Tonny Oosterbosch, 71 jaar
echtgenote van Kees der Kinderen

Tonny heeft een rijk leven gehad: eerlijk en oprecht, een vrouw die wist wat ze wilde. Ze was vol liefde voor haar gezin en sociaal voor de mensen om haar heen. Ze was heel creatief en had gevoel voor kleur. Haar tuin was ieder jaar anders, er was altijd beweging. Ze was perfectionistisch en wilde dingen graag goed geregeld hebben. Ze was zorgzaam en samen met haar man genoot ze van de natuur en van vakanties op Terschelling. Ook muziek was haar passie. Ze werd getroffen door een onomkeerbare ziekte, die ze moedig heeft gedragen. Het gouden huwelijks-

feest heeft ze nog op aangepaste wijze kunnen vieren en is een bijzondere, fijne dag geworden.

2010-2016 Theo van Gerven, 62 jaar.

Theo was een markante figuur in Oirschot. Hij stond midden in het leven en was een Bourgondiër. Hij leefde een eenvoudig leven met weinig luxe. Als lid van Gilde Sancta Barbara en buurtcoördinator probeerde hij altijd iets voor de medemens te doen. Hij deed zijn best voor de asielzoekers om voor hen een goed plekje te vinden. Zijn grote passie waren echter de ouders: voor hen zette hij de stichting voor duo-fietsen 'ik wil er efkes ut' op, met als doel eenzame mensen naar buiten te kunnen laten gaan. Buiten dit alles was hij een goede vader en lieve, vrolijke opa. De alvleeskanker sloeg bij hem toe als een sluipmoordenaar, meedogenloos en fataal. Zijn levenswerk wordt voortgezet door zijn zoon. We gedenken hem dankbaar als een actief, positief gedreven persoon met een groot hart.

21-10-2016 Harrie de Bruin, 87 jaar
echtgenoot van Annie van Casteren

Harrie trouwde in 1958 en kwam in Oirschot wonen voor zijn werk op de Boerenbond, waardoor hij vooral genoot van het contact met de boeren. Verantwoordelijkheid, toewijding en altijd klaar staan voor anderen waren zijn devies. Hij hield van zijn gezin met vijf zonen en in zijn vrije tijd was de groenten- en bloementuin zijn lust en leven. Hij was zorgzaam en sociaal betrokken. Dat werd gewaardeerd door de penning van verdienen van de gemeente Oirschot, de Koninklijke- en Pauselijke onderscheiding die hem verleend werden. Het huwelijk werd overschaduwd door het overlijden van Chris, wat veel impact had voor het hele gezin, maar vooral voor de ouders. Er werd bij Harrie de ziekte van Parkinson geconstateerd, wat geen pretje was, maar hij klaagde nooit. Om verzekerd te zijn van zorg verhuisden ze naar een appartement in de Koestraat. Door het personeel van Amalia werd hij goed en liefdevol verzorgd. De mooie herinneringen aan Harrie blijven als goede en lieve echtgenoot, vader en opa in vrolijke, maar ook moeilijke tijden.

03-11-2016 Annie Louwers, 83 jaar
echtgenote van Cees van den Oetelaar

Annie was een zorgzame vrouw en moeder. Altijd in de weer voor haar gezin. Ze was goed met naald en draad en zorgde ervoor dat haar man en kinderen er altijd netjes uitzagen. Ze was bescheiden en hield ervan om niet te zeuren. Haar grote trots waren haar kleinkinderen, voor wie ze een lieve oma was.

21-11-2016 Theo van Nunen, 89 jaar
echtgenoot van Nettie Klokgeters

Theo was een eenvoudige, hardwerkende man met zorg voor zijn vrouw, met wie hij 66 jaar getrouwd was en zijn zeven kinderen. De kleinkinderen waren een belangrijk deel van zijn leven. Hij was meubelmaker in het bedrijf van Meeuwis en ontplooiëde zich daar als ambachtelijk houtbewerker. Naast meubels heeft Theo tal van houtsnijwerken gemaakt. Als vader en opa was hij altijd in voor een grap en een grol. Hij was meer dan 60 jaar lid van het "Gilde Sancta Barbara". Voor zijn vele verdiensten als ambachtsman, zijn betrokkenheid als gildebroeder en gemeenschapsmens ontving hij de Koninklijke onderscheiding als "Lid in de orde van Oranje-Nassau" en de gouden medaille van de 'Orde van de nobele Papegay. Hij genoot van zijn dagelijks koffie-uurtje in de Enck, alsmede van de stilte in de natuur tot een paar weken geleden. Hij wilde graag verder, maar het ging niet meer.